

2641

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ Κ^{ου}

ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΟΥΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΛΜΑΤΟΜΒΡΟΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ Κ^{ου}

ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΛΜΑΤΟΜΒΡΟΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ελεημονήτρια τῶν Χριστιανῶν καὶ βοήθεια αὐτῶν· διὰ σὲ χαίρουσιν Ἄγγελοι, δουλεύουσιν Ἀρχάγγελοι, χαῖρε τῶν λυπημένων παρηγορία καὶ τῶν τυφλῶν βακτηρία, βοηθὸς καὶ υπερασπιστὴς τῶν δούλων σου, χαῖρε θρόνε ἅγιε, καθέδρα τοῦ Ὑψίστου· χαῖρε πολῆτιον τερπνὸν τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε θυματήριον χρυσοῦν τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε Μαρία Δέσποινα χρυσοπλοκάτατε πύργε, ἡλιοστάλακτε θρόνε τοῦ Βασιλέως καὶ παναμώμητε Δέσποινα· τὸν βαστάζοντα καὶ τιμῶντα τὴν εὐχὴν ταύτην, φύλαξον ὑπὸ τὴν σκέπην σου. «Εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου· καὶ ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἢ δικαιοσύνη ὑμῶν οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν». Ὡ Μαρία Παρθένε καὶ παναμώμητε Δέσποινα, στύλε, καὶ ἐδραῖωμα τῆς πίστεως. Χαῖρε ἄνδρε μήτερ καὶ ἀμώμητε Δέσποινα, ἡ βλοιάσασα τὸν βαστάζοντα τὸ πᾶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ἐν τῇ ἀχράντῳ καὶ ἀρυπάρῳ σου μήτερε· Σὺ γενοῦ βοηθὸς υπερασπιστὴς τοῦ δούλου καὶ φύλαξον αὐτὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου· χάρισε ὡς τῷ Ἰεζεκιήλ, καὶ πλήθυνον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἵνα ὑμνῇ καὶ δοξάζῃ Σε εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ω Δέσποινα τῶν ἀγγέλων, καὶ Κυρία τοῦ κόσμου
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν. Χαῖρε κεχωρισμένη ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ ὦ Κυρία τῶν κυρίων καὶ Ἁγία τῶν
Ἁγίων τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ καὶ τῶν Σεραφίμ, σκέπε
φύλαττε τοὺς δούλους σου· χαῖρε Στάμνε πάγχρυσε,
χαῖρε Μαρία παρθένε βοήθεια τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὄρος
ἀλατόμητον· χαῖρε καλᾶτιον τερπνὸν τοῦ πάντων Βασι-
λέως, χαῖρε τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Πατριάρχων τὸ ἄνθος.
ὦ Μαρία Παρθένε βοήθησον τὸν δούλον σου. Τῶν
οὐρανῶν ἐσκεπάσθησαν τὰ νέφη εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας
Τριάδος. Περίζωσέ με τῷ τιμίῳ καὶ ζωοποιῷ Σταυρῷ καὶ
κίνησε τὴν ὁδόν μου. Ἅγιοι Ἄγγελοι καὶ Ἀρχάγγελοι
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ ἅγιε Ἄγγελε ὁ φύλαξ τῆς
ψυχῆς μου βοηθήσατε τὸν δούλον σας. Ἄγνη κόρη
Πανάχραντε, Παρθένε Θεοτόκε Δέσποινα, ἡ ἐλπίς πάντων
τῶν ἀτελεισμένων, Κυρία μου ἠλιόδοξε καὶ ὑπεράγαθέ
μου, ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν, ὑπερκαθαρωτέρα ἠλιακῶν
μαρμαρυγῶν ἀκτίνων λομπηδόνων· τιμιωτέρα Χερουβίμ,
καὶ ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ πάντων τῶν Προπατόρων
ἡ ἐλπίς καὶ προφητῶν δόξα, τῶν ἀποστόλων καύχημα,
Ὅσιων τὸ καύχημα ἀσκητῶν ἡ δόξα τοῦ Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τὸ κλέος τοῦ Ἀαρῶν καὶ Μωϋσῆ καὶ
Γεδιῶν ὁ κόπος, Ἱεραρχῶν ὁμήγηρις καὶ πάντων τῶν
ἀρίων, θυμιατήριον χρυσοῦν λυχνία φωτοφόρε, ἡ στόμιος
ἡ βαστάσασα τοῦ οὐρανοῦ τὸ μάννα ἡ κιβωτὸς ἡ ἀληθής.

ὁ θεϊότατος νόμος, Παντάνασσα, πανύμνητε, ἀγιώτατε
Θρόνε παρθεμία πάναγνε, ἡ Βλαχέρνοσά μου καὶ
ὀδηγήτρια πασῶν, ὑπεραγία Κόρη ὦ βάτε ἀκατάφλεκτε,
εὐρύχωρον χωρίον καὶ ράβδος ἡ βλαστήσασα τοῦ Ἀαρῶν
ἐκείνου ράβδος ἐδείχθη ἀληθής καὶ ἄνθος ὁ υἱός σου,
ἐκ ρίζης ἀνεβλάστησε Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν Δεσπότης ὁ ὑψιστος Παντοκράτωρ· μόνη
ἐγέννησας τὸν Λόγον, πρὶν τόκου καὶ μετὰ τόκον Παρ-
θένος τὰς κλιεῖς σου παρασάλευσε Θεὸς ὁ ποιητὴς μου, ὁ
ἐκ νηδύος σαρκωθείς ἀνευ σκορᾶς, Παρθένε, καὶ
κατεπλάγη Θεῷ Χριστῷ τῷ Υἱῷ σου. Σὺ βοηθὸς ἁμαρ-
τωλῶν, καὶ τῶν ἀβοηθήτων χειμαζομένων. Σὺ λιμὴν καὶ
πιρρηγορία κόσμου, φυλακωμένων ταχεῖα ἐλευθερία. Σὺ
ὄρφινῶν ἀντίληψις καὶ λύτρον αἰχμαλώτων. Σὺ τῶν
νοσοῦντων ἰατρὸς καὶ σωτηρία κόσμου. Σὺ πάντων μὲν
τῶν μοναστῶν στερέωμα καὶ κοσμικῶν ἐλπίδα. Σὺ τῶν
χρηῶν ὑπομονή, ἀντίληψις καὶ σκέπη. Σὺ τῶν παρθένων
καύχημα, στέφανός τε καὶ τέρψις. Κόρη σεμνή Δέσποινα
Βιπλίσσια Κυρία ὑπὸ τῆς πτέρυγας σου σκέπασον,
φύλαξόν με, μὴ κατ' ἐμοῦ ὁ μαρῶς ἐχθρὸς μου ἐπαρθῆ.
Ἐλέησόν με τὸν πτωχόν, τὸν παροργήσαντα ἐνὼς ἐν
ἁμαρτίαις πλείσταις τὸν ποιητὴν μου καὶ Θεόν, τὸν
κριτὴν καὶ πλείστην. Σὺ μάναγνε λιμὴν βοηθὸς καὶ
προστάτης, καὶ ὄλος κείμαι Δέσποινα ὑπὸ τὴν Σὴν σκέ-
πην, προσπίπτων Σοὶ πανύμνητε ἱκετικῶς βοῶ Σοι,

παρακαλῶ Κυρία μου μετὰ πολλῶν δακρῦων, μὴ ὁ γλυκὺς μου Ἰησοῦς καὶ πάντων ὁ ζωοδότης διὰ πολλῶν ὧν ἔπραξα ἐκκόψει με ἀμαρτιῶν. Παρακαλῶ δὲ πάντα γινε ἔλθειν ἐν τῷ Χριστῷ μου καὶ εἰσελθεῖν ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐκεῖνας τῶν δικαίων, ἐνθα οὐ ἔστι δύκρια, οὐ θλίψις, οὐδὲ λύπη, οὐ βίασάνος, οὐδὲ στενοχωρία· ἀλλὰ χαρὰ ἀπλήρωτος, ἀπόλαυσις δικαίων καὶ τέρψις, ἀληκτος ζωὴ μὴ ἔχουσα ποτὲ τέλος, ἀλλὰ τροφή καὶ ἀγαλλίασις, δόξα καὶ λαμπρότης, πλήρωσον τὸ στόμα μου χάριτος γλυκυτάτης φώτισόν με τὴν ψυχὴν, ὦ Κεχαριτωμένη, καὶ κίνησον τὰ χεῖλη μου καὶ γλώσσαν τοῦ ὑμνεῖν σε μετὰ ψυχῇ· χαρμοσύνου καὶ προθύμου καρδίας τὸ ἀγγελικὸν ἐκεῖνο καὶ ὑμνωδὸς μέλος ὁ Γαβριὴλ ἐφλέξατο πρὸς σὲ παρθενομήτηρ Θεοτόκε, ἀξίωσον τὸν δοῦλον σου τὸν ταπεινὸν λυτρωθεῖναι τῶν παθῶν καὶ πάσης ἀμαρτίας. Χαῖρε Δέσποινα Κεχαριτωμένη, χαῖρε μακαριωτότη ἐν γυναιξί, χαῖρε ἀστὴρ ὑπέρφωτε παρθενομήτηρ Κόρη· χαῖρε ἡ τέξασα λαμπρὸν τὸν πάντων Βασιλέα, χαῖρε Κυρία Δέσποινα ὑψηλοτέρα πάντων, χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου σωτηρία, χαῖρε Μαρτύρων καλλονὴ ὕμνος μοναζόντων, χαῖρε περιφανέστατε Ἱερορχῶν ὁ κόσμος, χαῖρε τῶν ὑμνογράφων πάντων, χαῖρε λυτρωσαμένη με θανατικοῦ μεγάλου· χαῖρε ἡ ρυσαμένη με σεισμοῦ φοβερωτάτου, χαῖρε τὸ περιβόλαιον καὶ περιδέξιον τῆς οἰκουμένης θαῦμα, χαῖρε τὸ ἐντρύφημα τῶν

γηγενῶν ἀπάντων, χαῖρε παράδεισε τροφῆς καὶ ἀθανασίας, χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τῆς ἄνω βασιλείας, χαῖρε τὸ τεῖχος τῶν πιστῶν καὶ σωτηρία πάντων, χαῖρε λιμὴν ὁ εὐδῖος χειμαζομένων ρύστης, χαῖρε τὸ ἀκίνδυνον τῶν τεθνεώτων πάντων, χαῖρε ἀγίου Πνεύματος πηγὴ ἐσφραγισμένη, χαῖρε τὸ καύχημα ἡμῶν τῶν ταπεινῶν σου δούλων· χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα καὶ καὶ καταφύγιον ἀμφοτέρων ἀπάντων χαῖρε τὸ ἰλαστήριον τῶν καταπατουμένων· χαῖρε παρισταμένη με ἐνώρῳ κριτηρίου, χαῖρε ὑπερένδειξε θρόνε τοῦ ποιητοῦ μου· χαῖρε ἀγνή πολύφωτε ἡμέρα φωτισμοῦ μου, χαῖρε ἀγνή ἡ δράκοντος τοῦ ἀρχεκάκου κόραν συντρίψασα καὶ εἰς ἄδην ρίψασα τοὺς πεπλανημένους. χαῖρε δι' ἧς ἡ κολλὴ χαρὰ τοῦ κόσμου γέγονε, χαῖρε τὸ κλέος καὶ πρόξενος παντὸς ἀγαθοῦ· χαῖρε πανύμνητε ἡμῶν σκέπη καὶ προστασία, χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δέσποινα πιστῶν τῶν βασιλέων, χαῖρε ἡ δίδουσα δύναμιν τῶν αὐτοκρατόρων· χαῖρε ἡ δόξα καὶ χαρὰ τῶν ἱερέων πάντων· χαῖρε τὸ ἀνοικτήριον τῶν πυλῶν τοῦ Παραδείσου, χαῖρε ἡ λύπην παύσασα καὶ χαρὰν χορηγοῦσα, χαῖρε Ἐδὲμ παύσασα λύπην τῶν θλιβομένων χαῖρε ἡ κλεῖς τῶν οὐρανῶν τῆς Χριστοῦ Βασιλείας, χαῖρε λιμὴν ἀκείμαστε ἐλπίς βεβαία κόρη, χαῖρε πάντων ὁ βοηθὸς Κυρία μου Παρθένε, χαῖρε φῶς ὑπέρλαμπρον τὸ φωτίζον τὸν κόσμον χαῖρε μήτηρ τοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, χαῖρε ἡμῶν τῶν γηγενῶν σκέπη χαρὰ καὶ δόξα· χαῖρε τὸ

Ἴνδον φέρουσα ὀχουμένων ἐλπίδα· χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον
χωρήσασα ἐν μήτρῳ, χαῖρε ἡ γαλουχήσασα Χριστὸν υἱὸν
ζωῆς ἰσχυρῆς, τὸν πανεικτίρμονα Θεὸν αὐτὸν τὸν πλαστοουργόν
μου, χαῖρε τροφῶν ὁ γλυκασμὸς καὶ τροφεὺς τῶν
ἀπίντων οἰκτιρμῶν φιλόφρονος τοῦ παντοκράτορος μου,
ὃ πρόκει δόξα καὶ τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
Ἀμήν. Ὅλην ἀποθέμενοι ὑπὸ τὴν σκέπη σου φύλαξον
σοι προτιπύκωμεν καὶ παρακαλοῦμεν οἱ ἀνάξιοι φύλαξον
ἡμᾶς ἰπὸ παντὸς κακοῦ Παναγία Δέσποινα, καὶ ἀπὸ
θάνατον τὸ ἐξαφνικὸν καὶ πανόλεθρον, οἶδομεν ὅτι
δύνασαι πάντα ὅσα θέλεις καὶ βούλεις. Δέσποινα τοῦ
κόσμου, Βασίλισσα Κυρία τοῦ παντὸς χαριτωμένη
ἐπίκουσον τῶν παρακαλούντων Σε. Παναγία Δέσποινα
καὶ προστασία τοῦ κόσμου, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι
δώδεκας, Θεοσύλεκε τοῦ Χριστοῦ Πρόδρομε Ἰωάννη
ἀποστόλων Μακαρ ἀθλοφόροι τεσσαράκοντα, Στέφανε
πρώταθλε Βίκτωρ καὶ Μηνᾶ καὶ Βικέντιε, Θεόδωρε,
Δημήτριε καὶ ἀθλοφόρε Γεώργιε, σὺν Ἀθανασίῳ,
Βισιλείῳ, Γρηγορίῳ Χρυσόστομῳ σὺν Νικολάῳ πρεσβεύ-
σατο ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΥΧΗ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗ

*Εἰς τὸν Ὑπεράγαθον καὶ Πανοικτίρμονα
Θεὸν καὶ Κύριον*

Οἶδα Κύριε, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου
ἐστὶν διὰ παντὸς καὶ οὐδὲ δύναμαι τῇ Σῇ προβλέψαι
Ἀριστότητος, ἀλλ' οἶδα καὶ σὺν ἔλεος ὑπὲρ ἀπειρον καὶ
ὡς πέλαγος ἔχεις μακροθυμίαν καὶ ἄβυσσον ἀγαθότητος,
καὶ παντὸς τοῦ ἀνθρώπου τὴν πονηρείαν νενίκκας, ἀλλὰ
οὐχὶ καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου μετάβαλλες, ἀλλὰ ἀενάως
ρέοντα· τῆς Σῆς φιλανθρωπίας ὀχετοὺς ἀπεξήρανα· κἂν
γὰρ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν πληθυνθῶσιν ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τὴν ψάμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖρος τῆς
θιλάσσης, ὅμως, παρὰ τοσοῦτον τῆς σῆς προφύ-
τητος καὶ ἐπιεικείας, παρ' ὅσον καὶ τὰ κατορθώματα
ἡμῶν ἀπολείπεται τῆς δικαιοσύνης Σου. Διὸ θαρρῶν τῷ
ἔλλει σου προσέρχομαι σε μετὰ φόβου καὶ τρόμου δεό-
μενος, ὡς ὁ Ἄνωτος, εἴτε σοὶ ἡμορτον ἐκουσίως ἢ
ἀκουσίως, ἐν λόγοις καὶ διαλογισμοῖς γνώσει τοῦ χείρω-
νος καὶ ἀγνοία, ὅσα ἐν διανοίᾳ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ
καὶ ἐν πάσῃ μου τῇ ἡλικίᾳ πάντα μοι συγχωρήσαι
πάντα μοι ἐξαλείψαι, καὶ χειτῶνά μοι ἀναθεῖναι

ἀναμαρτησίας καὶ καθαριότητος· ἤμαρτον ὁμολογῶ, ἐπλήμμετῆσα οὐκ ἀφνοῦμαι, τὰς σὰς ἠθέτησα ἐντολάς, τὰ κρίματα καὶ δικαιώματα ὑπερείδον, ἐξακλουθεύσα τῷ πλάνῳ καὶ ἀποστάτῳ ἐχθρῷ, ὑπετάγην τῇ σαρκὶ καὶ πάθεσιν ἐδουλώθην, τοῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἐργαστήριον γενόμενος πόσης ἀκαθαρσίας οὐκ ἔχω τὸν χιρικτῆρα τῆς σῆς εἰκόνας καθαρὸν καὶ ἀπαρποίητον, οὐκ ἔχω τὴν σφραγίδα ἀσάλευτον τοῦ Θεοῦ βαπτίσματος· διέφθαιρα τὴν πρώτην πλάσιν καὶ δευτέραν, πάντα συνέχεια, πάντα ἐμόλυνα τοῖς καθ' ἡμέραν παραπτώμασιν, ὁμολογῶ ἑμαυτοῦ τοῦ αἰωνίου πυρί καὶ τῷ ἀκοιμήτῳ ἑμαυτὸν πάσης φρικτῆς τε καὶ χαλεπῆς κολάσεως· οὐ περιμένω τὴν ἀπόφασιν τῆς κρίσεως τοῦ σου Υἱοῦ, ἧτις τοὺς κατ' ἁμαρτωλοὺς εἰς γενναν παραπέμπει, παρ' ἑμαυτοῦ κατακρίνομαι, αἰμῆμαι τῶν ἁμαρτημάτων σφοδραὶ καὶ παραγόγγυτοὶ ἐλεγχοὶ· οἱ δεινοὶ κατήγοροι προσφέρουσι γεγραμμένα τὰ ἔργα μου, ἀπαιτοῦσι τὰς δίκας, ἔλκουσι ἀπὸ βήματος ἐπὶ τὰς βασάνους, ὁ βοηθῶν οὐδεὶς, συνηγορῶν οὐδαμῶν· τί ποιήσω λοιπὸν πρὸ τῆς ὥρας ἐκείνης καταδικαζόμενος, ἐπειδὴν τὴν τῆς κρίσεως ἡμέραν ἐξετάζομαι; παρατίνοσ δικαιωθήσομαι, εἰ παρ' ἑμαυτοῦ ἐξασθενούμαι; τίς με συναντιλήψεται; τίς μοι ἀνακαλύψει τὰ ἀνακαλυπόμενα καὶ τὰ φῶς κείμενα καὶ βλεπόμενα ὑπὸ μυριάδων ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ὅπερ ἐν οἰκίᾳ διεπραξάμην ὁ

τρισάθλιος; οὐδέν, οὐδέν ἔστι τὸ δικαιοῦν με τὸν ἄθλιον, εἰμὴ τόσον ἔλεος, καὶ τόσον φιλόανθρωπον, καὶ τὸ παρὰ τῆς κρίσεως ἑμαυτὸν κατακρίνειν καὶ στηλιτεύειν τὸς ἑμὰς ἀνομίας καὶ ἁμαρτίας σου. Σὺ γὰρ εἰπὼν διὰ τοῦ προφήτου· λέγε σὺ πρῶτος τὰς ἁμαρτίας σου ἵνα δικαιωθῆς. Ἄρα γὰρ καὶ ἔμοι ἐξαγορεύοντι τὰς ἀνομίας μου σοὶ τῷ Κυρίου, ἀφείσεις τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου, καὶ ἀθωώσεις με, ἔχων εἰς δυσολεῖαν τὴν παναγίαν καὶ πονάχραντον Μητέρα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῆς ἡμετέρας φύσεως ἔχω πρεσβεύτριαν. Σὺν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξαστικὸν

Τὴν τρισοπόσιαν Θεότητα δοξάζομαι Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνάναρχον καὶ Πνεῦμα Ἅγιον Τριὰς μονάδι ἡνωμένοι. Σὴ προσκυνοῦντες τῶν πταισμάτων συγχώρησιν τῆς δόξης ἠξιώθημεν ὅπως ψάλλομεν. Δόξα σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἀνάρχῳ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Τριὰς ὁμοούσιον ἡνωμένη ὡς ὁ μόνος Θεὸς διαιρουμέν καὶ τὸν κτίστην κράζομεν. Δόξα τῷ τρισυποστάτῳ Θεῷ τῷ ἀδιαιρέτῳ. Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ
Θεαρχικῇ τριάδι. Δόξα τῆς τοῦ Θεοῦ παντός θεαρχία
φύσιν. Δόξα τῷ υἱῷ γεννηθέντι. Δόξα τῷ προβλητῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι. Δόξα τῇ μιᾷ ἐν τριάδι Θεότητι. Δόξα
τῶν Πατέρων ὃν Παντοδύναμον τὰ πάντα κοιήσαντα.
Δόξα λόγε ζωοπάροχε τῶν ἀνθρώπων λυτρωτά. Δόξα τριάς
ἀρχήφωτε. Δόξα ἀσκόρως ἐκ Θείου Πνεύματος. Δόξα τὴν
τρίτην καὶ μίαν ἀρχικὴν Θεότητα φύσεως. Δόξα ἐν Θεῷ
βουλήματι. Δόξα τῷ τῆς Θεϊκῆς ἐργασίας. Δόξα τὰ
πάντα δημιουργητά. Δόξα τὰ πάντα ζωογονοῦντα. Δόξα
τῷ μόνῳ Θεῷ τῶν ὄντων. Δόξα τριάς μονάδι Θεότητι.
Δόξα τὸν ἀναρχον ἐκ πατρὸς γεννηθέντα. Δόξα τῷ ἐκ σοῦ
ἐκπληροῦντι. Δόξα τῷ δεσπόζοντι παντοδύναμον. Δόξα
τῷ Κυρίῳ τῷ ἀπροσίτῳ. Δόξα τῷ μόνῳ ἀδαιρείτῳ παν-
τοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σὺ δυναστείαν. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ
τῶν πάντων. Δόξα τῷ μόνῳ ἀθανάτῳ. Δόξα τῷ πατρὶ
τῷ κτήσαντι τὰ πάντα. Δόξα τῷ κόσμῳ συνέχοντι. Δόξα
πνοῇ ἐκ παντός Θεαρχία. Δόξα ἐν μιᾷ Θεαρχικῇ Τριάδι
Δόξα τῷ πατρὶ μου τὸν φιλόανθρωπον. Δόξα τῷ Θεῷ μου
τὸν φιλέσπλαχνον. Δόξα πατὴρ λόγε καὶ πνεῦμα ἅπαν-
τας· καὶ τοὺς πιστοὺς δούλους σου σῶσον. ἀξίωσον τὴν
βασιλείαν σου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀμήν.

SISMANGLIO
MEGARON